

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΜΟΥΣΙΚΟΝ Ε'(1909-1910)

ΚΡΗΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΤΟΙ

ΔΗΜΟΔΗ ΔΕΣΜΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ
ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ Κ.

ΠΑΥΛΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΕΙΚ ΡΕΣΥΜΝΗΣ

Α.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΟΡΕΙΝΑ ΆΣΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ (ΤΑΒΛΑΣ)

1.

$\text{H} \chi \text{o} \text{s}$ λ α' $\dot{\eta}$ $\Pi \alpha$ χ

Ε ε ε ε ε ε μχ γω ω θω ω ρω μχ
μχ γω θω ω ρω ω ω την τα α βλα α μας $\dot{\eta}$ χει
υ ε ε ε χει νε κα λα στρωμε νη $\dot{\eta}$ χει υ ε ε
ε χει νε κα λα στρωμε νη $\dot{\eta}$ ε τε ε ε ε ηε με
μο ο ο σκου ους κατ με μο σκου ους κατ αι αι με
ξα α γα α ρες $\dot{\eta}$ κατ με ε ε ε κατ με τα κυ

πα ρισ σια ♭ και με ε ε ε και με τα κυ πα ρισ σια ♭
πα ρισ σια ♭ και με ε ε ε και με τα κυ πα ρισ σια ♭

·Η ξάχαρ· είνε τὸ ψωμὶ καὶ τὸ κρασ· εἶν· δὲ μόσκος,
Τὰ παλληνάρια τοῦ σκαμιγοῦ είνε τὰ κυπαρίσσια κτλ.

2.

·Ηχος α'. ♭ Πα

Α ὅσ φε τατι με φι ι λοι μου ♭ και σεις οι ε ε
δι κοι οι μου ♭ στο Ψη λο φει τη νχ α α νε 6ω77

στην) Κο ρα κια στην Πα να α

Καὶ νὰ συγκλίνω τὸ δεντρὸν ὥ ἀνέβω στὴν κορφή του,
Νῷ ἀκούσω γεραμοῦ φωνὴ, φαλκώνυμα νὰ λαλήσουν,
Νῷ ἀκούσω καὶ τὴν πέρδικα νὰ γλυκοκακαρίσῃ
Καὶ πῆ μου γιὰ τὴ Δεβεδλὰ πότε θὰ ὄρθῃ στὴν Κρήτη κτλ.

3.

·Ηχος λ' α'. Πα. δέ ♭

Ε ε λα μια κια αλ λη μια Οι α αν τρες
·Επαγαλαμβάνεται
έπο τοῦ χοροῦ.)

οι φα νι ε ση μοι οι

ντ

ντ

Οι αν τρες οι φα νι ση μοι οι κα στρο πο λε
μαρ χοι

(·Επαγαλαμβάνεται).

Πᾶς εἰν· ἡ μπάλες δανεικαῖς κατέχουντο στὴ μάχη.
Κι· ἀν πληγωδοῦν γῇ σκοτωθοῦν δὲν θέλουν μοιρολόγο.
Θέλουν στεφάνη δάφνινα, τραγούδια γιὰ τὰ ξόδια κτλ.

4. ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗ

Ποίημα Α. Ι. Αντωνιάδου. Μελοποίησις Παύλου Γ. Βλαστού.

·Ηχος α'. Πα

Βαστα λε βε βι στα λε βεν τη βι στα α το 77
κα λα το με τε ρι ι ι ι ι ζι τωρα πα

νοι τω ρα πα νοι οι οι οι ξα αν τα κλα δια ♭
τω ρα πα νοι τω ρα α πα α νοι οι ξαν τα κλα α δια??

που λυωσα νε τα χιο ο ο ο νια βαστα για
τι βι στα για τι ι ι ι θε ε ναρ θω με ♭

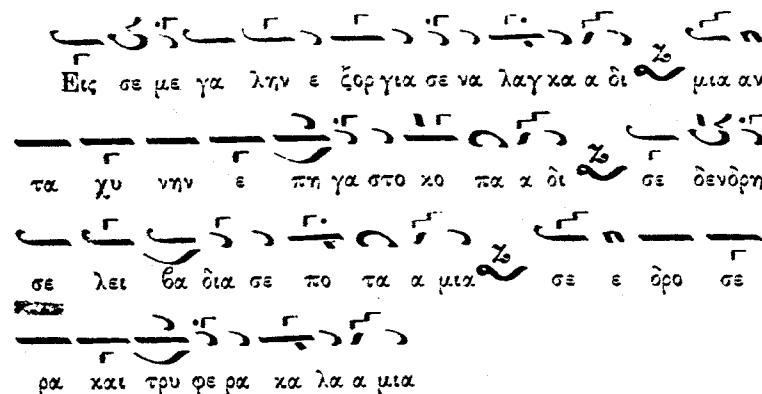
Βύσια γιατὶ θὲ γάρωμε κ' ἐμεῖς ἀρματα μ νοι
Νὰ κάτσωμε στὰ ἔλατα νὰ πλάσωμε ταμποῖρι κτλ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ

5. Η ΕΥΜΟΡΦΗ ΒΟΣΚΟΠΟΥΔΑ

Βοσκοδικόν ποίημα τοῦ ποιητοῦ Νικολάου Ιωαννιτικοῦ τοῦ ἐκ τῆς ἵπαυχίας Αποκούσιον Κρήτης ἀκριβαντος τὸ 1627 ἢ 1628 στίχων ἑκδοθὲν ἐν Βενετίᾳ. Διασώζωμεν καὶ τὸ μέλος, διὸν οὐκ πομπίνει; καὶ αἱ βοσκοπούδαι τοῦ Κρήτης ἔδονται αἵτινα μέχυν σήμερον.

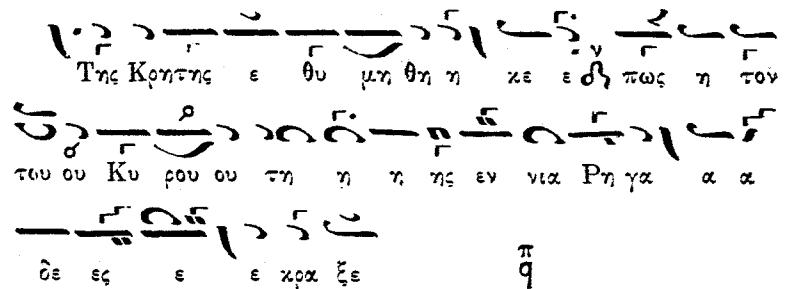
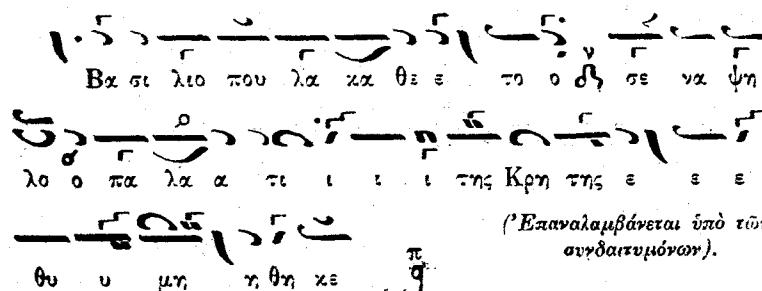
^πΗχος πρωτόβαρος ♩

Μέσα στὰ δένδρα κεῖνα τ' ἀγθισμέτρα,
Ποῦ βόσκαν τὰ λαφάρια τὰ καῦμένα.
Στὴ γῆ τὴ δροσερὴ στὰ χορταράχα
Ποῦ γλυκοκελαΐδούσαν τὰ πουλάχα.
Πανώρηγα λιγερή, πανώρηγα πόρη
Ωσδάν καλὴ καρδιὰ καὶ ὥρατα στὰ θώρη κτλ.

6. ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

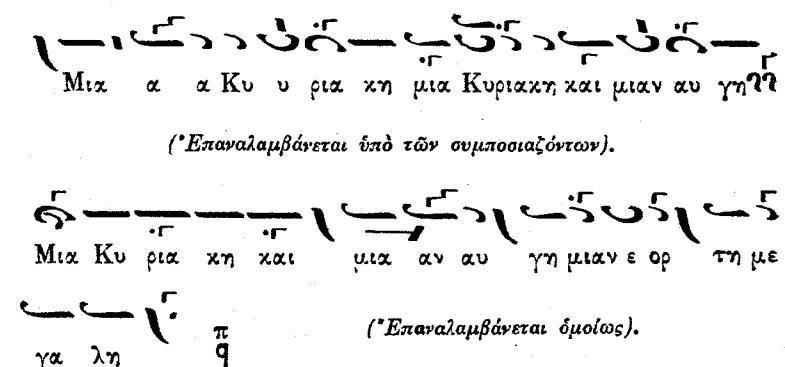
^οΗχος α'. Πλα ♩

Ἐνηὶ Ρηγάδες ἔκραξε καὶ δώδεκ' ἀρχοντάδες,
Στρέφεται καὶ τῶν δμιλεῖ μὲ μάτῃ βονρωμένα κτλ.

7. ΕΤΕΡΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

^οΗχος α'. Πλα ♩

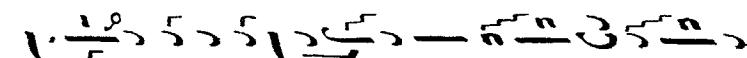
Ἐπῆραν τοῦ Παπᾶ-Βορειᾶ ταῖς τρεῖς τον θυγατέρες
Στὴν Κρήτη σκλαβωθήκανε μὲ τὰ καράβια φεύγοντι κτλ.

B.

ΑΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΩΔΗ ΚΡΗΤΩΝ

1. Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ

"Ηχος γ'. δ"

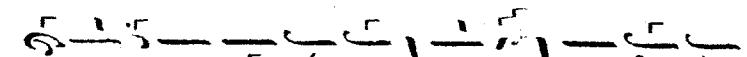

Σε πε ρι βο λι στο ο ο για α α λο ο ο ο

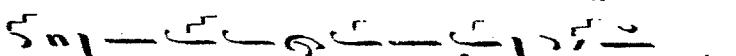

βρι σκω λε βεντη μο ο ο να α α χο ο ο ο δ?

(Τοφ' ἐνδὲ φέρεται, εἴτα ἐπαναλαμβάνεται ὑφ' ὅλων).

Βρι σκω λι δεν τη μο ο να χ γο ο ο

και αι πλι ε ε πα γω στο ον α α φρο δ?

(Ομοίως ἐπαναλαμβάνεται ὑφ' ὅλων).

Κ' ἔσκυψα κ' ἔβγαλάτοιε

Στὸ σπῆτι μου τὸν ἔφερα

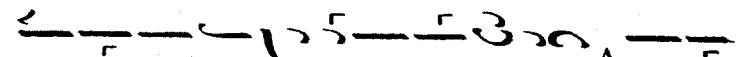
Κ' ἔγκυοφιλησάτοιε

"Ωστε ποῦ τὸν συνέφερα πτλ.

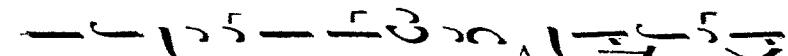
2. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ

Έμελοποιήθη ὑπὸ Παύλου Γ. Βλαστοῦ καθ' ὑπαγόρευαν τοῦ τε ποιήματος καὶ τοῦ μέλους διὰ τοῦ βιολίου ὑπὸ τοῦ Νεογεώργη Σαληνάνη κατοίκου τοῦ χωρίου Γέργερη τῆς ἐπαρχίας Καινονούριον τὸ 1863].

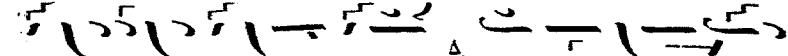
"Ηχος λ' δ'. δ Nη δ"

Ειδ α πο ψε στο ο ο νει ρον μου δι ειδ α

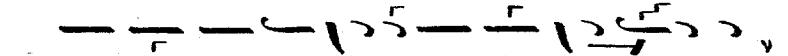
πο ψε στο ο ο νει ρον μου δι μια αν ω ραι

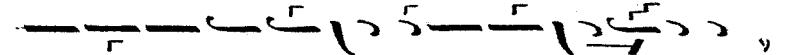
αι α α χο ο πε ε λια δι μιαν ω ραι αι αι

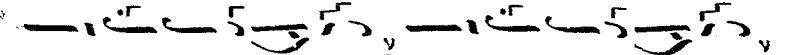
αι χυ χο ο πε ε ε λια δ

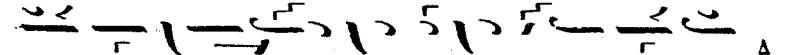
Κει χε μια τια ζα α α χα ρε ε ε νιαδη

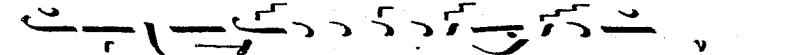
δον τια α σπρα και μαργα ρι τα ρε ε ε νια δη

χει λη σαν κο ρα α λιδη στη θος σαν φεγ γα α ριδη

χει χε και αι αι αι ξαν θα α μα αλ λια δη

χει χε και αι αι αι ξαν θα α μα αλ λια δη

Μάχε ταπεινὴ τὴν δψι

Πρόσωπον ἀγγελικό

Καὶ στὸ σιῆθος διὸ λεμόνη

Κ' ἡσαν ἀσπρα πλεξὰ πορὰ τὰ χιόνη.

Ποιὸς νὰ τὰ κυτιάξῃ

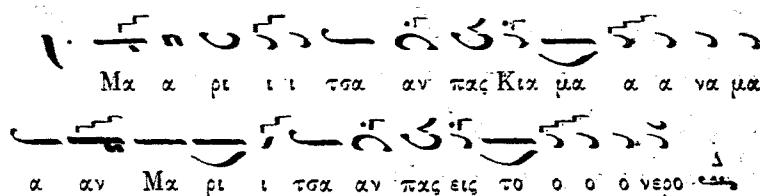
Καὶ νὰ μὴ θαυμάσῃ

Τέτοιο πρᾶγμα εὐγενικό,

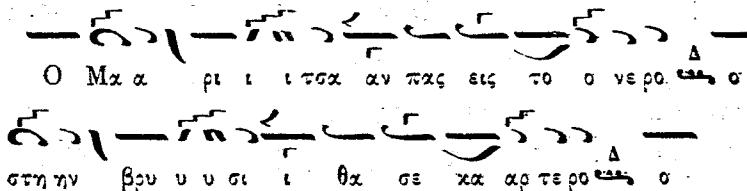
Ηλίου πρόσωπον λαμπρό κτλ.

3. Η ΜΑΡΙΤΣΑ

'Ηχος β'. Δι:

[Έπαναλαμβάνεται έπος του χορού και του λυρωδού].

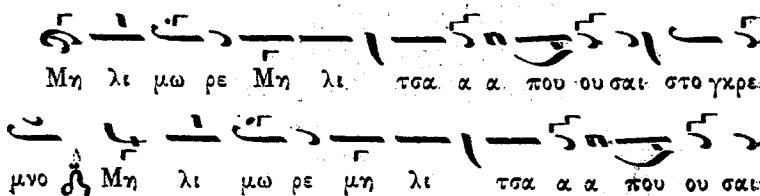

[Όμοιως έπαναλαμβάνεται έπος του χορού και του λυρωδού]

Νὰ σου τσακίσω τὸ σταμί
Νὰ πᾶς 'ε τῆς μάνας σ' ἀδειανή.
Κι ἀν σὲ ρωτήξῃ μάνα σου,
· Ήγλυκομαντζουράνα σου.
— Μαρίτσα, ποῦ νέ τὸ σταμί,
Κ' ἡλθες 'ε τὸ σπίτι σ' ἀδειανή; κτλ.

4. Η ΜΗΛΙΤΣΑ

'Ηχος λ'. Δι:

στον γχρε μνο Δι Μη λι τσα που σατ στον γχρε μνο
ο α μη λα φο ορτω ω με νη Δι Μη λι τσα που
σατ στον γχρε μνο ο τα μη λα φο ορτω ω με νη

Τὰ μῆλά σου λυμπίστικα καὶ τὸν κρημνὸν φοβοῦμαι.

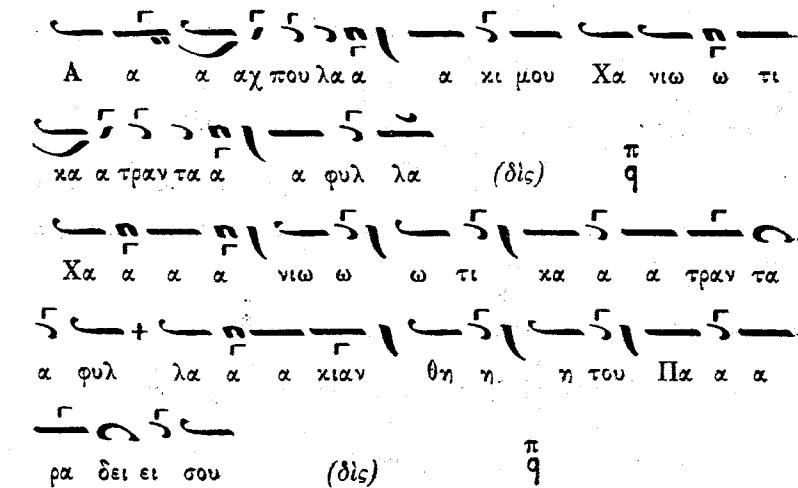
— Μὰ σὰν φοβᾶσαι τὸν κρημνὸν ἔλα τὸ μονοπάτι κτλ.

Γ'.

ΧΟΡΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ

1. ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ

'Ηχος α'. Δι:

Bz . su μου ou ou ψιχ μα χ χι ριχ E συ να
 ξε ε εν ο ε ρω τας (δις) π⁹

E ε ε εγυ υ υ νχ ξε ε εν ο E ε
 ρω ω τα α ας και πλα α α σε το ο ο χορ
 με i σου (δις)

2. ΕΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ

⁹
Hχος α'. ♩ Πχ

Xα α α νιω α α μα? α α μα? Xα α νιω τι ε
 κη πο ορ το κα λια α (δις) π⁹

Xα α α νιω τι ε κη πο ορ το κα λια α πει σμα
 τα α μη μου ou και νεις π⁹

Ιχατί πιστά σὲ διαπῶ καὶ γλύπορα μὲ χάνεις.

3. ΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ Α ΔΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΡΤΟΝ ΧΟΡΟΝ

⁹
Hχος α'. ♩ Πχ

Xai xi xi xi xi xi xi ιου ou κα α αρ
 δια α α α α Xai xi αι ρου καρ δια α α α ρε ε ε
 φαν τω ω νε ε ε ε
 Xai αι αι αι ρου ou ουουκα αρ δια ξε φα α α
 αν τω ω νε ε ε ε ε ε ε μα α νχ α πε ε
 θα α νης θε ε ε ε λειε

Στὸν Ἄδη θὲ νὰ κατεβῆς, ἀν θέλης καὶ ἀν δὲν θέλης.

ΕΤΕΡΟΙ ΧΟΡΟΙ

1. ΧΙΩΤΙΚΟΣ

⁹
Hχος β'. Δι χ

Kα α τω σω ω ρηο πε ε ε ρι βο λι ϕα
 φη και αι μη λιχ α α μα λω νει π⁹

Ἐπαναλαμβάνεται.

Κα α τω σω ωρηο πε ε ε βι δο λι θόα φη
και αι μη λια α α μα λω νει

Δι φη η μου βρα μα α γα μα α? Γα ρου φα
λα κι ε μου του Μα :

Δι φη η μου βρα μα α γα μα α? Γα ρου φα
λα κι ε μου του Μα :

Δάφνη μου πήρες κλωνάρι

— "Οχι, μὰ τὸν "Αἴ-Γιάννη.

Δάφνη μου, βρ' ἀμάν ἀμάν

Γαρονφαλάκι μου τοῦ Μάι!

"Αν σοῦ πήρα γώ κλωνάρι

Τὸ ποτάμι νὰ μὲ πάρη.

"Αν σοῦ πή- βρ' ἀμάν ἀμάν κτλ.

2. Η ΠΕΙΡΟΥ

"Ηχος α'. Πα ♪

Στα Για αν νε να στα Για νε να στα Δερ βε

υα κυ ρα μου ♪ και στον ε ευ μορ φο τον το πο κει πα

ρε ε σει των αν θρω πω

ο που ου μω ρε ο που γκι ♪ τα γλυ κα κα

στα κυ ρα μου ♪ και με θου ουγ τα παλ λη και ει κι τρα

λε ε μο νιας κκω να φικ ♪

Δέν φταιν-μωρέ-δέν φταινε
Τὰ γλυκὰ κρασιὰ, κυρά μου.
Δέν φταιν² τὰ παλλημάρια
Κιρολειμονδές κλωνάρια.
Μόν³ φταιν²-μωρέ, μόν³ φταινε
Δερβενγώτισσες, κυρά μου,
Κ⁴ γ⁵ Δερβενγωτοπούλες
Οπου νὰ χαδοῦνε οίλαις κτλ.

3. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

"Ηχος α'. Πα ♪

Αν πας στη νη Κα λα α μα τα κα λε αν πα ας στη νη νη
Κα α α αν πα ας στην Κα λα α μα τα κα

λε κιε εἰ. θη γη με τε κιελθης με το ο ο κκ α λο φ
π

βα στα αμ ε να μα αν ἐη λι κα λε βα στα αμ ε ε ε

να α α βα στα αμ ε να μα κν ὅη λι κα
λε να α ναι αι αι με θαι να ναι με τα α κ ξω ω το φ
π

Αιλοίμονο σ' ἐμέρα κφῆμα στὰ νειάτα μου
Σὰν βρύσαις τὸν χειμῶνα τρέχουν τὰ μάτια μου. κτλ.

ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΓΑΜΗΑΙΟΣ ΥΜΝΟΣ Η ΥΜΕΝΑΙΟΣ

[⁷Ασμα, ὅπερ ἔδουσιν οἱ δρεποὶ Κρήτες εἰς τοὺς γάμους των, ὅταν οἱ νυμφαγοὶ ἡ γαμήλιῶται μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἀπέσχονται μετὰ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ εἰς τὸ χωρίον του. Τὸ μέλος τοῦ ζυματος τούτου εἴνε δρκαύτατον Δώρων ἢ μᾶλλον ὑποδώριον, παγκοίνως γνωστὸν καὶ καθιερωμένον παλαιόθεν, ὃς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸν ἥχον, τὸ ὄφος, τὰς ἐπαναλήψεις κτλ. κτλ.].

Ἐ ης Ἀ α'. φ Πα χ

Ε πη τ φα με ε πη γη φα α με δ
π

Ε πη γη φα με την πε ερ ὅι ε κα φ
χ

Ε πη φα με ε Ε πη φα με την πε εφ

δι κα φ την πε ε την πεν τα α πλου με σμε

ε νη

Κια φη γη κα με Κια φη κα α με κια φη γη

κα με τη γει το ο νια φη κα με ε κια
φη κα με τη γει ει το νια φη σχν γω ω σαν

χωρα α κου ουρ σε με νη
δ

Μὰ πήραμε τὴν πέρδικα τὴν πενταπλούμισμένη,
καὶ ἀφήκαμε τὴν γειτονὰ σὰν χώρα κοιρσεμένη,
σὰν ἐκκλησὶ ἀλειπούργητη, σὰν νεραντζά κοιμένη.

Ἐπήραμε τὴν φοδαρὰ καὶ ἀφήκαμε τὰ ρόδα,
καὶ ἀφήκαμε τὴν γειτονὰ σὰν κοιρσεμένη χώρα,
σὰν κῆπος ποῦ διψᾶ νερὸ καὶ τοῦφυγαν τὸ ἀηδόνια.

Ἐπήραμε τὴν ὅμορφη τὴν ωρηπλούμισμένη,
καὶ ἀφήκαμε τὴν γειτονὰ σὰν παραπονεμένη,
σὰν τὸ περβόλι τῷμορφο ποῦ τοῦφυγεν δῆλος.

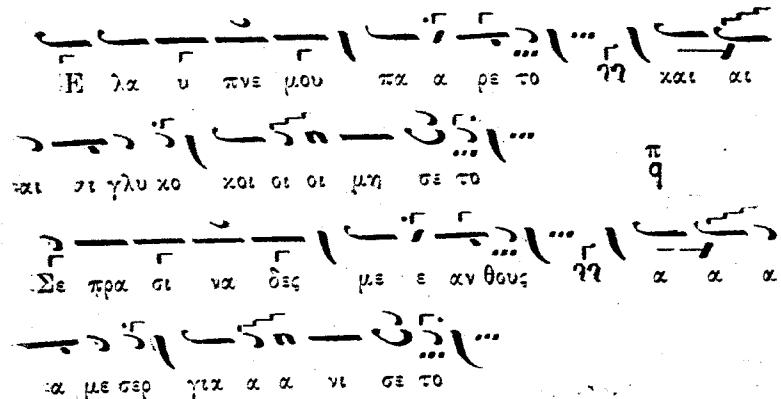
Ἐχετε γειδα βασιλικὸ καὶ βιόλες μυρισμένες,
καὶ κοπελῆς ἀνύπανδρες καὶ σεῖς ἡ παντρεμένες.
καὶ σεῖς γειτονοποῦλες μου καὶ ὅλαις ἡ χωριανές μου.

Ἐχετε γειδα γειτόνισες καὶ ἐσεῖς γειτονοποῦλες,
καὶ ἐγώ πάω σ τὸ σπίτι μου καὶ εἰς τὰ πεθερικά μου.

ΒΑΥΚΑΛΗΜΑΤΑ [ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ] ΚΡΗΣΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ

'Ηχος α'. π η πι χ

"Ελα υπνε μου πάρετο κι' ἄμε το στὰ περβόλια,
γέμισε τὰ στηθάκια του τριαντάφυλλα καὶ φόδα.

Κι' ἀν ἔχης μῆλο δόσε του, κουλλοῦρι τάγισέ το,
κι' ἀν ἔχης καὶ φοδόσταμο βγάλε καὶ φάντισέ το.

"Αρ κοιμηθῆς χαρίζω σου τὴ Χιὸν μὲ τὰ καράβια,
τὴν Κρήτη καὶ τὴ Βενετία μὲ τὰ μαργαριτάρια.

Μικρό μου κι' ἀν μοῦ κοιμηθῆς, τρεῖς χώρες σοῦ χαρίζω,
τρεῖς χώραις καὶ τρία χωρά, τρεῖς Ἐκκλησαῖς μεγάλαις.

Τὴ Σμύρνη μὲ τὰ κάτεργα τὴ Χιὸν μὲ τὰ καράβια,
καὶ τὴ Κωνσταντινούπολι μὲ τὰ μαργαριτάρια.

Τὴν Ἐκκλησιὰ τῆς Ἀγράς Σοφιᾶς 'σ τὴ ξακουσμένη Πόλι,
παιδάκι μου! νὰ λάχωμε, 'σ τὴ λειτουργιά της ὅλοι,...